

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.44. S. Willehadii obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII.
A. C. 788.

prius a Juliano Apostata usque ad Justinianum persecutus est. Duce Arigiso hoc anno 787. fatis functo, ad Montem Casinum se recipiens, Institutum Monasticum sub Abbate Theodemaro amplexus est. Eodem Abbate postulante commentarium in Regulam S. Benedicti elucubravit. Ubi vero ad Regis Caroli notitiam devenit, quod Monasterium esset ingressus, felicem sortem ei gratulari non est dedignatus data epistola versibus latinis concinnata, cui Paulus in eodem scriptiois genere respondit. Ante exilium suum scripserat historiam Episcoporum Metensium ab Episcopo Engerrano stimulatus. Celeberrimum autem Operum ipsius est Historia Longobardorum ab origine hujus Gentis usque ad Pauli ætatem scilicet usque ad Luitprandi Regis mortem deducta.

Hist. Long.
lib. VI. c. 16.

§. XLIV.

S. Willehadii obitus.

Cum Rex Carolus Wormatiæ verfaretur, Saxonia tunc pacata, ad novos Episcopos inducendos animum adiecit, fundavitque Ecclesiam Osnabrugensem in Westphalia, ubi primus Episcopus fuit Viho, S. Bonifacii Discipulus, anno 788. ordinatus. In ulteriorem regionem missus est S. Willehadius, jam pridem Episcopi nomine decoratus, quod in amplissima

vit. S. Willehadii.
lib. c. 8. to. 4.
Act. SS.
Ben. 409.
Sup. 9. 17.

ma Regione prædicaret. Ordinatus est Sæcul. VIII.
A. C. 788.
 decimo tertio Julii eodem anno 787. dataque est ei Diœcesis, plures regiones nempe Frisiam Orientalem & partem Saxonie complectens. Sedem vero fixit Bremæ, Provinciæ Vigmodiensis ultra Visurgim Metropoli. Anno sequente Adam hist. l. i. c. 10.
 788. Regni sui vigesimo primo Carolus Rex huic Ecclesiæ privilegia concessit datis litteris, in quibus dicit, quod conversionis Saxonum causa illos liberet tributo annuo, sibi pendendo, ea conditione, ut Jesu Christo & Sacerdotibus ejus, omnium fructuum suorum & pecorum decimas præbeant. Et subjungit: *Itaque totam eorum regionem pro antiquo Romanorum more in provinciam rededimus, inter Episcopos divisimus, atque in Gratiarum actionem Jesu Christo & Sancto Petro dedimus partem septentrionalem, piscibus abundantem, & ad pascendum pecus pinguem. Ecclesiam quoque, & Cathedram Episcopalem, in loco, quem Bremon appellant, fundavimus. Eidem Diœcesi subjecimus decem regiones, quarum nomina & divisiones antiquas mutavimus, & ad duas provincias, Vigmodensem & Lorgoensem reduximus. Ad construendam banc Ecclesiam septuaginta domos cum colonis suis, præter totius provinciæ decimas donavimus. Præterea ex mandato Hadriani Papæ, & ex consilio*

Mabill. to. 4. act. p. 402.

Episcopatus Osnaburgensis.

Sæcul. VIII.
A. C. 789.

Lulli Episcopi Moguntini, aliorumque Episcoporum, tunc præsentium Ecclesiam Bremensem Willebadio Viro Sanctæ vitæ commissimus, & Episcopum consecrari curavimus, ut novella Ecclesia secundum ordinem Canonicum & Monasticum erigetur. Ille vero venerabilis vir ad nos detulit, quod ob Barbarorum incursum, atque in his terris frequentes plagas, hæc Diæcesis ad alendos Dei Servos, ibidem operantes, non sufficiat. Hinc cum Dei providentia factum sit, ut Fides in Frisia provincia vicina, æque ac in Saxonia fuerit prædicata, Ecclesiæ Bremensi donamus Frisiam partem Saxoniam proximam, & ne quis futuris temporibus huic Diæcesi aliquod terræ spatium detrabere possit, terminos notari iussimus. Postea hæc Frisiam

to. i. Capit.
p. 240.

oppida nominatim enumerantur. Exstat etiam Decretum anni sequentis septingentesimi octogesimi noni, quo Rex Carolus Trutmanum Comitem Saxoniam creat, mandatque, ut Sacerdotes totius Regionis tueatur.

vit. c. 9.

S. Willehadius post suam Ordinationem non plus duobus annis superstes in omni virtutum genere magis profecit. Is a pueritia rigidæ abstinentiæ assuetus vinum non bibebat, nec ullum potum, qui ebrietatis causa esse posset. Nec etiam carnibus, nec lacte, nec piscibus vescabatur, pane, melle, oleribus & fructibus

tibus arborum contentus. Verum sub ^{Sæcul. VIII.}
 vitæ finem ex Hadriani Papæ præcepto, A. C. 789.
 quia multis infirmitatibus premebatur,
 adduci se passus est, ut pisces comederet.
 Singulis ferme diebus inter largas lacry-
 mas Missam celebrabat, & cantabat Psal-
 terium, quod quibusdam diebus bis terve
 repetebat, præterea lectioni & medita-
 tioni verbi Divini continuo intentus.
 Bremæ magnificam Ecclesiam in Sedem
 Cathedralē sibi ædificavit, quam ubi ^{c. 10.}
 die Dominico, primo Novembris anno
 789. dedicasset, inde octiduo elapso ani-
 mam Deo reddidit. Ibidem quoque se-
 pultus multis postea miraculis claruit.
 Ecclesia ipsius memoriam, illo die, quo ^{Martyr. R.}
 obiit, octavo Nov. colit. ^{8. Nov.}

§. XLV.

Capitulare in Saxonia.

Non sine fundamento ad illud tempus
 refertur Capitulare Regis Caroli ad ^{Cap. to. 1.}
 Saxoniam præcipue pertinens, & com- ^{p. 251.}
 plectens Articulos triginta quatuor, quo-
 rum plerique ad confirmandam hanc Ec-
 clesiam nascentem conditi sunt. Qui
 mihi memoratu digni videbantur, sunt
 sequentes: Veri Dei Ecclesiis saltem non
 minor exhibeatur honor ac olim Idolo- ^{c. 1.}
 rum templis. Omnes ad eas confugien-
 tes Asylum inveniant. In pace ibi sint, ^{c. 2.}
 donec ultro ad Concilium venerint judi-
 candi
 K k 4